

În baza art. 5 c. pr. civ si 997 c. pr. civ, depunem prezenta

**CERERE DE EMITERE
A UNEI ORDONANȚE PREȘEDINȚIALE**

Împotriva pârâților:

- **GUVERNUL ROMÂNIEI** reprezentat de prim-ministru, cu sediul în București, Palatul Victoria, Piața Victoriei nr. 1, sector 1, 011791; e-mail: drp@gov.ro, Telefon: 021 314 34 00 - interior 1903, Fax: 021 313 98 46.

- **MINISTERUL AFACERILOR INTERNE, prin DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ**, cu sediul în Piața Revoluției nr. 1 A, sector 1, București, telefon: 021 264 87 07, fax: 021 264 87 40, e-mail: dgi_secretariat@mai.gov.ro

- doar pentru a preveni amânări inutile raportate la o eventuală cerere de intervenție.

solicitând:

1. - anularea în întregime a HG nr. 1090 din 6 oct 2021 –privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 10 octombrie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 ,

2. - să dispuneți încetarea stării de alertă ,

Solicităm judecarea și în eventualitatea lipsei noastre de la dezbateri.

Solicităm fixarea unui termen scurt raportat la specificul actului atacat.

În vederea asigurării efectivității accesului la justiție – raportat și la Art. 126 al. 6 din Constituție– care garantează controlul judecătoresc al actelor administrative, Art. 5 și 6 c. pr. civ., Art 6 CEDO solicităm **fixarea unui termen de urgență**, care să aibe în vedere caracterul aparent temporar al HG – și citarea părților prin e-mail: drp@gov.ro sau telefon: 021 314 34 00.

În acest sens, invocăm **hotărârile pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene: în cauza Simmenthal** (cauza C-106/77) și **în cauza Filipiak** (cauza C-314/08)

„Instanța națională care trebuie să aplice, în cadrul competenței sale, dispozițiile

*de drept comunitar are obligația de a asigura efectul deplin al acestor norme, **înlăturând**, dacă este necesar, **din oficiu aplicarea oricărei dispoziții contrare a legislației naționale**, chiar ulterioare, **fără a fi necesar să solicite sau să aștepte înlăturarea prealabilă a acestora pe cale legislativă sau prin orice alt procedeu constituțional**„*

Termenul rezonabil și principiul celerității impune în cauza de față fixarea termenului cel mai scurt posibil.

Învedereăm instanței că **prin Decizia CCR 392/2021** s-a constatat neconstituționalitatea art. 72 alin. (1) din Legea nr. 55/2020 raportat la art. 42 alin. (3) din OUG nr. 21/2004.

Din considerentele Deciziei CCR nr. 392/2021 Curtea Constituțională a statuat că:

- Legea nr. 55/2020 încalcă dreptul de acces la instanță deoarece nu reglementează o procedură al cărei conținut să fie ușor identificabil, clar și previzibil sub aspectul consecințelor și care să asigure posibilitatea soluționării cauzelor în regim de urgență, într-un termen foarte scurt, astfel încât hotărârile pronunțate să fie apte să înlăture în mod concret și eficient consecințele actelor administrative atacate, în perioada în care acestea produc efecte;

- aplicarea procedurii de judecată reglementate de Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 ar face imposibilă pronunțarea unei hotărâri într-un termen mai scurt de 30 de zile, astfel încât efectele acestei hotărâri nu ar fi apte să înlăture în mod concret consecințele actelor administrative emise în temeiul Legii nr.55/2020;

- Art. 72 alin. (2) din Legea nr. 55/2020 încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5), art. 21 și art. 52 alin. (1) din Constituție.

Potrivit **art. 31 alin. (3) din Legea nr. 47/1992** *"Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare constatate ca fiind neconstituționale **își încetează efectele juridice** la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. **Pe durata acestui termen**, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale **sunt suspendate de drept**."*

Drept urmare, pentru a mi se permite dreptul de acces efectiv la instanță garantat de art 21 din Constituție și a se analiza fondul plângerii mele împotriva HG nr. 730/2021 și stării de alertă solicit instanței să aplice, **numai din punct de vedere procedural, dispozițiile privind procedura ordonanței președințiale reglementate de art. 997-1001 C.pr.civ.**

Aceasta deoarece potrivit dispozițiilor **art. 5** alin. (1) și (2) **C.pr.civ.** judecătorii au îndatorirea să primească și să soluționeze orice cerere de competență instanțelor de judecată, iar potrivit art. 2 al art 5 C.pr.civ. judecătorul nu poate refuza să judece pe

motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă.

Astfel, având în vedere faptul că nu este reglementată o procedură urgentă prin care să se analizeze acțiunile promovate împotriva Hotărârilor de Guvern prin care se prelungește starea de alertă sau acțiunile prin care se solicită încetarea stării de alertă, sunt incidente dispozițiile art. 5 alin (3) C.pr.civ., cea mai apropiată procedură reglementată în legislația României prin care mi se poate respecta accesul efectiv la instanță fiind procedura Ordonanței președințiale.

Însuși actul al cărei anulare se cere este unul vremelnic, astfel că vremelnicia caracteristică ordonanței președințiale nu este afectată.

M o t i v e

Preambul:

Din lecturarea dispozițiilor art 1. ale prezentului act atacat , se constata ca emiterea acestuia se intemeiaza si pe dispozițiile H.G 531/2021 , H.G 532/2021, a H.G 826/2021 si a H.G 932/2021 , dispozitii care prevedeau , fiecare in parte , prelungirea starii de alerta in mod succesiv si dependent unul fata de altul . Cu alte cuvinte , Guvernul Romaniei , a inteles sa isi intemeieze fiecare H.G de prelungire a starii de alerta , prin emiterea de acte succesive , dependente unul fata de celalalt si emise unul in completarea altuia .

Aceeasi evidenta este intarita si de statuarea expresa in continutul art 5 din actul atacat , a faptului ca , masurile luate prin prezentul , completeaza masurile din H.G. urile anterioare , deci si pe si pe dispozițiile H.G 531/2021 , H.G 532/2021, a H.G 826/2021 si a H.G 932/2021 .

Raportat la acest aspect , intelegem sa invocam nelegalitatea H.G 1090/2021 , intrucat actele pe care se intemeiaza , au fost anulate de catre 2 Instante de Judecata , in parte prin pronuntarea in Dosar 350/33/2021 a sentintei Civile nr 166/2021 , care anuleaza H.G. 531/2021 , asa acum a fost modificata prin H.G. 580/2021 , **si in totalitate prin Sentinta Civila nr. 236/2021** a aceleiasi Curti de Apel Cluj , in dosar 607/33/2021 , **care constata nelegalitatea prelungirii starii de alerta pe teritoriul Romaniei , a discriminaii cetatenilor romani , nelegalitatea emiterii si utilizarii „Certificatului Verde„ , precum si emiterea acestor H.G uri de catre Guvernul Romaniei -in regim de abuz de putere , cu incalcarea competentelor sale si prin „ folosirea ilegala „ a rolului Parlamentului Romaniei .**

*

Un alt motiv de nelegalitate evidenta a actului atacat , il reprezinta emiterea acestuia cu incalcarea dispozitiilor Constitutiei Romaniei , care prevad la art 110 (4) , situatia in care , **dupa incetarea mandatului Guvernului Romaniei** , acesta nu poate indeplini numai actele necesare pentru administrarea treburilor publice , pana la depunerea juramantului de catre membrii noului Guvern .

Este bine cunoscut faptul ca Guvernul Romaniei , a fost demis la data de 5.10.2021 , prin motiunea de cenzura , **iar prezentul H.G atacat , a fost emis la data de 6.10.2021** . In acest context , dupa demiterea premierului si a cabinetului sau , **Guvernul demis nu mai putea emite acte de prelungire a starii de alerta** , intrucat prelungirea starii de alerta nu reprezinta un act de „ administrarea a treburilor publice „ in sensul dispozitiilor art 110 din Constitutia Romaniei , actele de administrare a treburilor publice fiind doar acte cu caracter general obligatoriu necesare pentru conducerea generală a administrației publice , nicidecum acte de declarare a starii de alerta sau de prelungire a acesteia .

Astfel , acest HG de prelungire a starii de alerta , este in afara competentelor limitate ale Guvernului demis .

*

Un alt motiv de nelegalitate a H.G atacat , tine de incalcarea insasi a dispozitiilor art 4 alin (1) din Legea 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 , act normativ care prevede urmatoarele :

„ Starea de alertă poate fi prelungită, pentru motive temeinice, pentru cel mult 30 de zile, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului afacerilor interne.

Pe de-o parte , starea de alerta a fost prelungita prin 16 Hotarari de Guvern , ceea ce contravine dispozitiile Legii care permite prelungirea starii de alerta pentru cel mult 30 zile , nu de 100 ori x 30 zile cum in mod abuziv ne-a obisnuit Guvernul Romaniei sa emita „ pe banda rulanta „ hotarari de prelungire de stari de alerta .

Prelungirea starii de alerta prin „sudarea„acestor nenumarate H.G.-uri , incalca principiul caracterului temporar al restrangerii drepturilor prevazute in art 53 din Constitutia Romaniei si principiul posibilitatii restrangerii drepturilor si libertatilor cetatenesti **doar prin lege** , ca act formal al organului legislativ ,al Parlamentului Romaniei .

Totodata , restrictiile impuse prin aceste ultime HG-uri emise de catre Guvernul Romaniei , sunt si contrare Regulamentului (UE) 2021/953 , care **interzice discriminarea pe criteriul „pasaportului verde „ , neconsiderand totodata ca vaccinarea este obligatorie direct sau indirect** . Guvernul demis , prin emiterea acestor HG uri atacate , a liminat testarea din continutul pasaportului si in plus nu permite constatarea imunitatii naturale , evocata de principiul nr 7

Pe de alta parte , sunt incalcate dispozitiile prevazute in teza a 2 a a frazei , care prevad ca starea de alerta se poate prelungi **la propunerea ministrului afacerilor interne** . In speta , din expunerea de motive a actului atacat , lipseste propunerea **ministrului afacerilor de interne** , regasind un alt organ care face propunerea , de care legea nu face vorba , si anume un Comitet National pentru situatii de urgenta , „ținând seama de propunerile cuprinse în Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 80/2021 privind propunerea prelungirii stării de alertă și a măsurilor necesar a fi aplicate pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 „

Astfel , inexistenta propunerii ministrului afacerilor interne , face ca sa lipseasca initiatorul despre care face vorba art 4 alin (1) din Legea 55/2020 , asa-zisul organ CNSU , neprevazut in Constitutia Romaniei , neputand suplini atributiile si competentele ministrului afacerilor interne , viciu care duce la anularea actului administrativ , golit asadar de continut .

*

Un motiv de conflict raportat la reglementarile OMS , de care se prevaleaza insusi emitentul actului atacat :

Precizam faptul ca prin HG ul atacat , nu numai ca se restrang drepturi si libertati cetatenesti nationale , ci se restrang si metodele de acces la obtinerea certificatului verde covid pe plan mondial , astfel , ca peste tot in lume in afara de Romania , sunt admise testele covid pentru depistarea si confirmarea neinfectarii cu virusul covid 19 , precum si dobandirea imunizarii ca urmare a trecerii individului prin boala . In acest context , restragerile de drepturi sunt cu atat mai mult abuzive si nasc un conflict periculos intre normele internationale si cele prevazute prin HG ul atacat .

Pe de-o parte Guvernul recunoaste in intampinarile depuse la dosare , faptul ca nu detine studii si analize proprii pe evolutia si pe masurile necesare in cazul covid , cu alte cuvinte recunoaste ca copiaza precum un „corigent,, de la O.M.S tot ce i se transmite , desi cetateanul roman plateste bani la bugetul de stat inclusiv pentru cercetare in domeniul medical (care nu exista dupa cum recunoaste Guvernul) , iar pe de alta parte – acelasi Guvern restrange si mai multe drepturi si libertati cetatenesti decat cel de la care copiaza , adica de la OMS . Aceasta contradictie nu se poate numi decat abuz si abuz de putere si trebuie sanctionata cu anularea actului nelegal .

*

Dupa cum indicam mai sus , intelegem sa ne prevalam de motivele anularii HG 932/2021 , de catre Curtea de Apel Cluj in dosarul nr 607/33/2021 , motivare care constatat urmatoarele :

1. Ca HG 932/2021 a fost constatata discriminatorie , facand o deosebire nelegala intre persoanele care au optat pentru varianta imunizarii impotriva covid, prin vaccinare si persoanele care au inteles sa sa imunizeze prin alte metode .

Aceste aspecte au fost mai fost statuate tot de Curtea de Apel Cluj , in dosar nr 360/33/2021 prin pronuntarea Dec.Civ 166/2021 , in acest dosar constatandu-se de asemenea abuzul Guvernului Romaniei care a emis la acel moment HG 531/2021 , tot prin manopere discriminatorii pe aceleasi criterii , prin impartirea populatiei Romaniei intre persoane vaccinate si nevaccinate .

Incalcandu-se art 14 din CEDO si art 20 si 21 din Carta Drepturilor Fundamentale a UE , art 15 din Constitutia Romaniei .

2. Ca acelasi H.G care sta la baza emiterii acestui H.G atacat (precum insasi acest H.G atacat) – sunt emise de Guvernul Romaniei cu incalcarea limitelor competentelor sale prevazute de lege stabilind cu exces de putere alte masuri , realizand o restrangere nejustificata a drepturilor si libertatilor cetatenesti ,
3. Ca Guvernul Romaniei s-a substituit organului legislativ , incalcanad puterea atribuita prin lege , si substituindu-se Parlamentului Romaniei ,, hotararea fiind un act emis in regim de putere publica **in executarea unei legi , neputand insa sa o substituie si sa emita pe aceasta cale norme cu putere de lege , deoarece ar trece in atributiile legislative ale Parlamentului ,,**
4. Ca Guvernul Romaniei nu are nici o analiza proprie asupra acestei pandemii , neputand sa probeze niciuna din sustinerile legate de circulatia virusului sars cov 2 ,
5. Ca Guvernul Romaniei nu a putut dovedi ca vaccinarea este solutia cea mai eficienta pentru a scapa de virusul SarsCov 2 ,
6. Ca Guvernul Romaniei , trebuia sa asigure alternative la vaccinare pentru persoanele care opteaza a nu recurge la aceasta metoda medicala si personala , intima , si de asemenea alternative din surse guvernamentale sau statale pentru a asigura testarea gratuita a cetatenilor tarii ,
7. Guvernul Romaniei **a incalcat libertatea constiintei fiecarui individ , prin inocularea ca singura varianta de scapare de acest virus este aceea a vaccinarii** , iar prin masurile luate a indicat cetateanului ca singura lui posibilitatea de a-si continua viata sociala este conditionata de vaccinare .

8. Ca prin hotararile emise , a impartit populatia Romaniei in persoane vaccinate si nevaccinate , s.n. (nascand o ura iremediabila intre cetatenii aceleiasi tari) .
9. Ca cetatenii Romaniei care nu au optat pentru a se imuniza prin vaccinare impotriva covid 19 , sunt prezumati bolnavi de covid 19 , fiindu-le interzis accesul in locuri publice (alaturi de familiile si prietenii lor) .

In plus , introducerea **asa-zisului certificat verde covid , este un abuz din partea Guvernului Romaniei , pentru urmatoarele :**

a) Regulamentul European care defineste acest certificat se refera exclusiv pentru a fi folosit in cazul circulatiei intre tarile spatiului Schengen , neavand nici o legatura cu magazinele si alte locuri publice unde se cere obligatoriu azi . In plus, dupa cum ziceam mai sus , Guvernul a incalcat chiar si acest Regument , restrangand ,, cu de la sine putere ,, limitele de aplicare prin eliminarea testarii si a neacceptarii constatarea imunitatii naturale , evocata de principiul nr 7 din Regulament . Ceea ce este la fel de grav , este insa si discriminarea care s-a creat prin implementarea acestui Regulament fara a se respecta de catre Guvernul Romaniei limitele actului european , Regulamentul nefacand asadar discriminare precum Guvernul Romaniei intre persoane .

b) Noi avem deja un cadru stabilit de Legea 55/2020 , care stabileste masurile ce se pot aplica pe teritoriul Romaniei , cadru care nu prevede acest certificat verde si asadar Guvernul Romaniei incalca iar competentele organului legislativ , emitand norme in regim de abuz de putere .

c) Acest act ,,naste,, discriminare si intre persoanele care au optat pentru a se imuniza prin vaccinare impotriva covid 19 , intrucat exista categorii de persoane care si-au administrat una sau doua doze de vaccin impotriva covid 19 , iar din motive personale , din motive medicale (de ex. boli aparute pe parcurs) , nu mai pot sa isi administreze si o a 3 a doza de vaccin , intrucat le-ar periclita starea de sanatate . Vorbim de boli cardio-vasculare , cancer , alergii si alte afectiuni , pe care insasi prospectele vaccinurilor le prevad ca si posibile conflicte cu serurile propuse spre administrare .

Pe de alta parte , viata sociala a persoanelor care au optat pentru a se imuniza prin vaccinare impotriva covid 19 , este afectata , prin inlaturarea din jurul acestor persoane , a celorlalte persoane : copii , parinti , frati , surori , etc , persoane care pe de-o parte nu au optat pentru a se imuniza prin vaccinare impotriva virusului covid 19 , iar alte persoane , care , cum ziceam mai sus , nu pot sa isi administreze aceste vaccinuri impotriva covid 19 , pe motive medicale , personale , etc .

Pe fondul cauzei:

Observăm împrejurarea că în prelungirea repetată pe bandă rulantă a stării de alertă cu peste 1 an. Guvernul nu a prezentat niciodată nici un criteriu obiectiv, previzibil, clar care să circumscrie pretinsa stare de „pericol” absolut necesară instituirii și menținerii stării de alertă. Astfel – ea contravine art. 53 din Constituție (- având în vedere că în starea de alertă se restrâng drepturi fundamentale) și art. 2 lit. a, b, c, d, din OUG 21/2004 potrivit căreia starea de urgență/alertă trebuia să fie:

- eveniment excepțional
- cu evoluție necontrolată
- intensă (cu viteză de evoluție)
- imprevizibilă

Prin urmare este în mod vădit încălcată proporționalitatea și necesitatea, ca și condiție constituțională de restrângere a exercitării unor drepturi!

În momentul de față evoluția pandemiei nu mai este ceva imprevizibil, cum era la debutul pandemiei. Acum se pot face previziuni, aprecieri cu privire la modalitatea de gestionare și control al pandemiei, astfel că măsurile nu mai au caracter de urgență.

În consecință recurgerea guvernului la prelungirea repetată a stării de urgență bazat pe același motiv, se constituie într-un exces de putere care trebuie sancționat de justiție.

Menținerea în continuare a măsurilor ce restrâng drastic drepturi fundamentale contravine în mod flagrant Art. 53 din Constituție, nu este nici proporțională, nici necesară raportat la situația concretă din acest moment, și nu a fost nici la instituire.

Mai mult starea de alertă se menține prin prelungiri lunare fără să existe vreun studiu, raport serios documentat raportat la situația concretă, din momentul prelungirii (se preiau tot timpul aceleași argumente de acum 1 an!).

Iar „menținerea” stării de alertă la care asistăm raportat la dispoziția art. 1 și 5 din HG – este una vădit abuzivă!

*

Condiționarea participării la evenimente, activități, nunți, petreceri **de prezentarea exclusiv a dovezii de vaccinare**, este vădit discriminatorie și în consecință nelegală.

Aceasta încalcă – art. 16 – egalitatea în drepturi – art. 22 – art. 23 – art. 25; art. 26, art. 33 – art. 34 din Constituție – fiind în contradicție și cu tratatele internaționale care interzic discriminarea, și consacră consimțământul liber cu privire la orice intervenție medicală asupra propriei persoane.

Se încalcă fragrant și art. 1 și 2 din OG. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Azi, s-a ajuns ca discriminarea să fie regula după care un om are acces la viața socială, iar normalitatea unei vieți sociale a devenit excepția?

Ne întrebăm, cu ce răspunde statul față de plătitorii de impozite și de taxe care au o altă opțiune decât imunizarea prin vaccinare? Cu ușile închise ale instituțiilor de stat, de cultură și de sport, pe care ei înșiși le întrețin?

Un alt aspect de discriminare expresă, este legat de neluarea în considerare a „imunizării” prin căi naturale, prin trecerea prin boală a unui număr de 1.043.604 cetățeni și alții pe alte căi naturale și în plus cei care sunt imuni la aceasta boală, cetățeni pentru care nu se recunoaște realitatea unui risc scăzut de infectare sau transmitere a acestui virus, **acești cetățeni neavând numărându-se printre cei ce nu beneficiază de libertatea socială, precum cei nevaccinați.**

Prevederile criticate constituie în mod vădit o presiune privind exercitarea unui drept într-un anumit fel, cea ce se constituie într-un abuz de putere evident.

În momentul în care se recunosc mai multe drepturi persoanelor care au optat să se imunizeze prin vaccinare, se produce discriminare, prin golirea de conținut a dreptului la opțiune, a libertății de a te vaccina sau nu. În consecință se impune indirect vaccinarea, golirea de conținut dreptului însuși **și condiționarea de a te vaccina de a avea acces la „libertatea socială” nevaccinatul fiind exclus de la aceasta.** Codul de la Nürnberg, a declarat că sunt necesare consimțământul voluntar explicit al pacienților pentru experimentarea umană, iar vaccinul este în prezent experimental.

Exercitarea potrivit scopului său, a acestui drept (de a dispune de propria persoană) nu poate crea nimănui vreun prejudiciu, neajuns sau privilegiu –

Încercarea de a impune, a forța o opțiune în acest sens (prin prevederea în lege a unor avantaje), înseamnă încălcarea clară a acestui drept.

În momentul de față, constatăm că vaccinarea nu mai este măsură de prevenție a unei boli infectioase, deci o măsură medicală, și nu mai este folosită conform scopului său! ci ca o condiționare a redării libertăților și drepturilor cetățeanului, ca și când acesta ar fi un dar al statului mărinimos!

Asadar, separarea cetățenilor vaccinați de cei nevaccinați, este inutilă, cât timp există șansele, chiar și infime, ca cetățenii vaccinați să contracteze boala și să o transmită către alții, și care golește de conținut dreptul de opțiune liberă privind vaccinarea, impunând în mod indirect obligația de vaccinare.

Justificarea obiectivă rezonabilă pentru diferența de tratament este dificil de susținut. Sănătatea publică poate fi, în principiu, un motiv pentru a impune anumite restrângeri

ale drepturilor fundamentale în contextul unei pandemii. (Desigur, astfel de restricții nu ar putea fi impuse decât prin lege). Or, în ipoteza de față, criteriul de discriminare ține de dovada vaccinării, iar, în legătură cu vaccinul împotriva virusului SARS-Cov-2, nu există în prezent dovezi științifice incontestabile în legătură cu aspecte esențiale precum (a) posibilitatea ca și persoanele vaccinate să fie transmițătoare ale virusului, (b) durata imunizării oferite de vaccin, (c) efectele secundare ale vaccinului, (d) pentru unele vaccinuri, siguranța și eficacitatea tehnologiei utilizate, care nu a mai fost folosită anterior la producerea de vaccinuri umane etc. Potrivit informațiilor publice, unele furnizate chiar de către producători, studiile clinice cu privire la vaccinurile existente nu sunt încă finalizate, nici în ceea ce privește efectele terapeutice și preventive, nici cu privire la efectele adverse, ceea ce se poate explica, având în vedere perioada fără precedent de scurtă în care acestea au fost dezvoltate. În aceste condiții, justificarea obiectivă a unei discriminări este greu de identificat.

În ceea ce privește prelucrarea, cel puțin prin consultare, a datelor privind starea de sănătate a clienților este de reținut ca persoanele fizice (adică persoanele vizate în sensul Regulamentului general privind protecția datelor) sunt obligate să facă dovada situației privind faptul de a fi vaccinat împotriva virusului SARS -CoV-2 cu schema completa , **prin introducerea certificatului verde**, deci prin prezentarea documentelor pe suport hârtie sau format electronic, dispoziție ce pune în lumină consultarea de informații medicale, adică prelucrarea de date sensibile cu caracter personal.

În plus, indiferent de rangul actului normativ, „exercitarea obligației pozitive a statului de a crea condițiile optime asigurării sănătății publice trebuie realizată cu respectarea garanțiilor asociate dreptului la viață intimă, familială și privată (...)” întrucât „dacă statul se manifestă activ, în sensul că își exercită marja sa de apreciere în cadrul obligației sale pozitive de a apăra dreptul la ocrotirea sănătății, acesta trebuie să se manifeste, de asemenea, activ în cadrul obligațiilor pozitive care îi incumbă prin raportare la dreptul la viața intimă, familială și privată” (Decizia Curții Constituționale nr. 498 din 17 iulie 2018 parag. 41), obligație pe care nu și-a îndeplinit-o cu privire la prelucrarea de date care face obiectul prezentei acțiuni.

*

Raportat la masura interzicerii persoanelor care nu au optat pentru a se vaccina împotriva virusului covid 19 , la a iesi se deplasa in afara locuintei in intervalul orar 20-05 , raportat la rata incidentei in localitatea in care se afla , aratam ca ne aflam din nou in situatia unei discriminari imorale si ilegale , pe de-o parte intrucat emitentul actului atacat permite deplasarea cetatenilor in sensul de mai sus , exclusiv persoanelor care au optat pentru imunizare prin vaccinare , iar pe de alta parte ratiunea „circularii,, virusului covid noaptea intre 20 si 05 , nu ne este lamurita , Guvernul neavand nici un studiu de impact care sa ii sustina necesitatea luarii masurii restrictiei (asa cum prevede Legea 55/2020) , ceea ce duce la nelegalitatea acestei masuri .

*

Raportat la masura obligativitatii purtarii mastii de protectie in aer liber

Observam ca desi suntem in prezenta a celei de-a 16-a Hotarari de Guvern , niciodata nu ni s-a prezentat un studiu in sensul conformitatii masurii cu dispozitiile art 5 alin 2 lit din Legea 55/2020 , care este indicat drept temei al instituirii masurilor impotriva virusului covid 19 . Azi , dupa aproape 2 ani de pandemie, Guvernul nu detine nici o nota de fundamentare , nici un studiu care sa sustina masura purtarii mastii de protectie in aer liber si ca aceasta masura poate limita efectele tipului de risc produs asupra sanatatii persoanelor .

*

Observăm în continuare că insistența menținerii stării de alertă are ca scop și ascunderea neclarităților privind achizițiile publice prin atribuire directă fără licitații de bunuri și servicii, sesizate deja de Curtea de Conturi a României, care prin Raportul din august 2020.

Cu privire la interesul personal privind anularea măsurilor arătăm că în situația de față, interesul public se împletește cu cel personal, fiind evident că toate măsurile se resfrâng asupra persoanei fiecăruia, spre exemplu nu am putut participa la finala campionatului de baschet UBT Cluj – Oradea și la Turneul WTA de la Winners Club Cluj 1–8 august , **iar azi nu mai putem intra la nici un restaurant, cafenea si multe alte locuri publice , fara certificatul verde .**

Instituirea unei astfel de solutii legislative, este susceptibilă de a încălca principiului egalității în drepturi, consacrat de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Precizăm că **principiul egalității în fața legii și interzicerea discriminării** sunt consacrate și de **art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului** precum și de **art.20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.**

Cu deosebită stimă,